

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 80.670 van 7 juni 1999  
in de zaak A. 83.006/IX-1739.**

In zake : Jacques VAN DEN STEEN,  
wonende te EREMBODEGEM,  
Ten Bos 15

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de  
minister van Financiën.

tussenkomen de partij :

Paul SWEVERS,  
die woonplaats kiest bij  
advocaat P. LUYPAERS,  
kantoor houdende te LEUVEN,  
Ijzerenmolenstraat 105.

-----  
**DE wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Jacques VAN DEN STEEN, directeur bij het ministerie van Financiën op 18 maart 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 10 januari 1999 waarbij Paul SWEVERS wordt bevorderd tot de graad van auditeur-generaal bij het ministerie van Financiën, Administratie van de ondernemings- en inkomensfiscaliteit (AOIF);

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 mei 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 31 mei 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van inspecteur J. DE VLEESCHOUWER, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat H. DERDE die, loco advocaat P. LUYPAERS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Paul SWEVERS met een verzoekschrift van 13 april 1999 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

#### 1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1.1. Bij bekendmaking van 4 augustus 1997 met referentie SP51-376/20-1 worden zes betrekkingen van auditeur-generaal van financiën bij de A0IF, vacant verklaard. Vier van deze betrekkingen zijn voorbehouden aan ambtenaren van de Administratie van de directe belastingen. Verzoeker en de tussenkomende partij, beiden directeur bij de Administratie van de directe belastingen, kandideren, samen met nog 39 andere collega's, voor deze betrekkingen.

1.2. De kandidaturen worden door de directieraad van het ministerie van Financiën onderzocht in zijn zitting van 12 september 1997.

Voor de vier betrekkingen die voorbehouden zijn voor ambtenaren van de Administratie van de directe belastingen worden drie kandidaten voorgesteld. Voor de vierde betrekking wordt nog geen beslissing genomen. Noch verzoeker, noch de tussenkomenende partij worden door de directieraad voorgesteld.

1.3. De bevorderingsvoorstellen worden met een mededeling nr. 1171 van 16 september 1997 ter kennis gebracht van de kandidaten.

1.4. Op 22 september 1997 dienen zowel verzoeker als de tussenkomenende partij een bezwaarschrift in tegen die bevorderingsvoorstellen.

1.5. In zijn vergadering van 10 oktober 1997 onderzoekt de directieraad de bezwaarschriften en oordeelt dat de bezwaarschriften van verzoeker en van de tussenkomenende partij geen nieuwe elementen bevatten.

1.6. Bij koninklijk besluit van 18 november 1997 worden drie van de vier betrekkingen die voorbehouden zijn voor ambtenaren afkomstig van de Administratie van de directe belastingen, gegeven.

1.7. Op 1 april 1998 schrijft de directeur-generaal van de Administratie van de bijzondere belastinginspectie de secretaris-generaal van het ministerie van Financiën aan betreffende de vierde onbezet gelaten betrekking. Hij herinnert er aan dat de directieraad besliste die betrekking voorlopig niet toe te kennen omdat de toestand van de tussenkomenende partij onduidelijk was ingevolge diens vermeende betrokkenheid in een

strafzaak. Hij wijst er dan op dat noch het tuchtonderzoek noch het gerechtelijk onderzoek enig feit hebben opgeleverd dat ten laste van de tussenkomende partij zou moeten weerhouden worden en hij meent dat er geen redenen meer bestaan om het onderzoek van de kandidaturen voor die nog openstaande betrekking nog langer in beraad te houden.

1.8. Op 29 mei 1998 onderzoekt de directieraad de kandidaturen voor die tot dan toe niet toegewezen betrekking.

In een geheime stemming wordt met 11 stemmen voor en 4 onthoudingen, de benoeming tot auditeur-generaal van financiën van de tussenkomende partij voorgesteld.

1.9. Dit benoemingsvoorstel wordt op 2 juni 1998 meegedeeld aan de kandidaten.

1.10. Op 7 juni 1998 tekent verzoeker bezwaar aan tegen dat benoemingsvoorstel. Hij voert aan dat het in strijd is met de regels van behoorlijk bestuur dat er na negen maand nog een benoemingsvoorstel wordt geformuleerd zonder dat er een nieuwe oproep tot de kandidaten is gebeurd. Volgens verzoeker is de situatie van ieder kandidaat dusdanig gewijzigd dat de directieraad op 29 mei 1998 moeilijk een juiste afweging van de kandidaten kon doen. Ook stelt hij dat hij meer titels kan laten gelden dan de tussenkomende partij en verzoekt om door de directieraad gehoord te worden.

1.11. De directieraad hoort verzoeker tijdens zijn vergadering van 19 juni 1998.

Na te hebben vastgesteld dat verzoeker geen nieuwe elementen heeft aangebracht van aard om het uitgebrachte benoemingsvoorstel in vraag te stellen, beslist de directieraad in een geheime stemming met

9 stemmen voor en 5 onthoudingen het bezwaar van verzoeker zonder gevolg te laten.

1.12. Met een brief van 18 september 1998 wordt het advies van de directieraad samen met het benoemingsdossier overgemaakt aan de minister van Financiën en bij koninklijk besluit van 10 januari 1999 wordt de tussenkommende partij bevorderd tot auditeur-generaal van financiën bij de Administratie van de ondernemings- en de inkomensfiscaliteit.

Dit is het door verzoeker bestreden besluit;

## 2. Over de grond van de zaak.

2.1. Overwegende dat luidens artikel 17,§ 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot de tweede voorwaarde in essentie uiteenzet dat hij sinds jaren door de administratie in een slecht daglicht wordt gesteld ofschoon er nooit tegen hem een tuchtprocedure werd ingezet en hij ook de evaluatie "zeer goed" heeft; dat dit alles heeft geleid tot verschillende procedures bij de Raad van State; dat verder zijn niet-benoeming hem een slechte reputatie oplevert aangezien de verwerende partij, ten tijde van een gerechtelijke actie tegen ambtenaren die administratieve documenten doorspeelden naar uitgeversfirma's, openlijk verklaard heeft dat degenen die bij deze zaak betrokken zijn bij de volgende benoemingen zouden worden voorbijgegaan, zodat als verzoeker, die volgens het administratief jaarboek

vooraan gerangschikt staat niet wordt benoemd, dit moet overkomen alsof hij eveneens bij die zaak is betrokken; dat zulks verzoekers gezag en waardigheid ondermijnt en hem een ernstig moreel nadeel toebrengt;

2.3. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen hierop antwoordt dat uit geen enkel gegeven blijkt dat de overheid zelfs maar zou insinueren dat verzoeker betrokken is bij het gerechtelijk onderzoek naar de nevenactiviteiten van sommige ambtenaren en dat de bestreden beslissing ingegeven is door andere motieven; dat verzoeker ook geen concrete elementen aanbrengt die zouden toelaten aan te nemen dat de bestreden beslissing zijn waardigheid en zijn gezag zou aantasten; dat evenmin duidelijk is hoe de schorsing van de tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing een einde zou kunnen maken aan het beweerd morele nadeel; dat volgens de verwerende partij teleurstelling in de verwachtingen eigen is aan elke benoemingsprocedure en verzoeker geen argumenten aanreikt die toelaten te besluiten dat hij zich in een uitzonderlijke situatie zou bevinden;

2.4. Overwegende dat de tussenkommende partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst opmerkt dat verzoeker de ernst van het nadeel zelf relativeert omdat hij zulk nadeel niet ingeroepen heeft tegen de eerdere benoemingen maar er pas bij de laatste benoeming mee voor de dag gekomen is; dat voorts volgens de tussenkommende partij het door verzoeker ingeroepen nadeel niet voortvloeit uit de bestreden benoeming maar dat verzoeker zelf aanvoert dat "het vooral terug te voeren (is) op pesterijen vanuit de administratie vanwege een verkeerde partijpolitieke kleur" en dat verzoeker ook "laat doorschemeren dat enkel een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou volstaan om het nadeel te herstellen"; dat afgezien van het feit dat deze bewering niet in concreto is gestaafd,

is het volgens de tussenkomende partij "geen reden om tot schorsing over te gaan gezien wellicht zowat alle vorderingen tot schorsing eraan voldoen" en dat "het vernietigingsarrest verzoeker voldoende genoegdoening zou bieden"; dat in het arrest nr. 74.156 van 8 juni 1998, dat werd uitgesproken over de vordering tot schorsing die de tussenkomende partij had ingediend tegen de benoeming van verschillende collega's tot auditeur-generaal van financiën bij de AOIF en haar niet-benoeming erop werd gewezen "dat verzoeker (thans de tussenkomende partij) niet aantoon - en uit niets blijkt - dat het bestreden besluit minachting, verdachtmaking of afkeuring jegens hem inhoudt; dat het gegeven dat is rekening gehouden met het feit dat er een gerechtelijk onderzoek jegens hem lopende is met betrekking tot het dossier 'auteurs', waarvan het resultaat moet worden afgewacht, nog niet betekent dat verzoeker schuldig wordt bevonden aan strafrechtelijke of tuchtrechtelijke feiten; dat het feit dat bepaalde collega's zulks anders percipiëren, geen nadeel is dat voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zelf; dat het nadeel bestaande uit de teleurstelling die voortvloeit uit een gemiste bevorderingskans, geen nadeel is dat niet genoegzaam door een annulatiearrest kan worden hersteld", zodat volgens de tussenkomende partij die conclusie a fortiori moet gelden voor verzoeker die nooit in opspraak is gebracht, noch werd geassocieerd met het zogenaamde dossier "auteurs", dat geen enkel element uit het dossier erop wijst dat het de bedoeling zou geweest zijn verzoeker verdacht te maken in welk dossier dan ook en dat de beslissing is ingegeven door andere motieven; dat, steeds volgens de tussenkomende partij, het daarenboven vaste rechtspraak is van de Raad van State dat een moreel nadeel, zoals het verlies van aanzien, in principe kan worden hersteld door de genoegdoening die een eventuele vernietiging met zich meebrengt en dat dit

nadeel ook niet weggenomen of verminderd wordt door de gevraagde schorsing;

2.5. Overwegende dat als verzoeker onder de aandacht brengt dat hij reeds lang het voorwerp is van pesterijen, hij daaruit nochtans geen conclusie trekt in verband met het nadeel dat uit de bestreden beslissing voor hem zou voortvloeien; dat voorts niet blijkt dat verzoeker in opspraak is gebracht of geassocieerd werd met het zogenaamde dossier "auteurs" en evenmin dat met de bestreden beslissing het de bedoeling van de benoemde overheid is geweest om met de niet-benoeming van verzoeker hem verdacht te maken in welk dossier dan ook, dat immers de bestreden beslissing door andere motieven wordt geschraagd; dat in de onderstelling dat zijn niet-benoeming anders gepercipieerd zou worden en hij hierdoor in een slecht daglicht zou kunnen komen te staan dit geen nadeel is dat voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zelf; dat trouwens de door verzoeker veronderstelde, maar geenszins concreet aangetoonde, perceptie van zijn collega's en ondergeschikten niet evident is aangezien hij reeds alvorens er van het dossier "auteurs" sprake was is voorbijgegaan voor bevordering tot eerste auditeur en auditeur-generaal; dat verzoeker derhalve in gebreke blijft een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel aan te tonen;

2.6. Overwegende dat aldus niet voldaan is aan één van de voorwaarden van artikel 17,§ 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State om tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen besluiten,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Het verzoek tot tussenkomst van Paul SWEVERS  
in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

**Artikel 2.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

**Artikel 3.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling  
van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare  
terechtzing, op zeven juni 1900 negenennegentig,  
door :

|       |             |                              |
|-------|-------------|------------------------------|
| de H. | L. HELLIN,  | wnd. voorzitter, staatsraad, |
| Mevr. | V. WAUTERS, | griffier.                    |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**V. WAUTERS.**

**L. HELLIN.**